

వరించుబాలిక మ యూ రి కా దా" అను కుంటూ మళ్ళీ ఫొటోనిచూస్తూ, గుండెల మీద పెట్టుకొని నిద్రపోయేడు. ఆ ఫొటో గుండెలమీదపెట్టుకొనకపోతే నిద్రరావడం లేదు బుచ్చిబాబుకి. రోజూ వసంత బుచ్చి బాబు కల్లోకొచ్చి చిలిపి చేష్టలతోటి, కొంచె చూపులతోటి కవ్వీస్తూ అల్లరి పడుతోంది. ఫొటో చూడకుండా ఊణం వుండలేక పోతున్నాడు. ఆఫీసులోకూడా ఫొటో వట్టుకు పోతున్నాడు.

ఒకరోజు సడన్ గా బుచ్చిబాబు ఆఫీసు నుంచి రాగానే సుబ్బలక్షమ్యుగారు చెప్పిన మాటలు వినగానే బుచ్చిబాబు, వసంత పుష్పక విమానంమీద వెళుతున్నట్టనిపించింది. సాయంత్రం ఐదింటికల్లా వసంత వాస్తోందిట. ఐదింటికి స్టేషన్కు ఎవరైనా వంపించంటు ఉ త్తరం రాసిందట. వెంటనే ఆఫీసు ఫైళ్ళు అన్నీ ఇంట్లోవదేసి అతిగా ముస్తాబై సుబ్బలక్షమ్యుగారి దగ్గరకొచ్చి "మీకెందుకండి శ్రమ. నేవెళ్ళి మీ అమ్మాయిని తీస్కొస్తానుగా" అన్నాడు. "ఆ మా అమ్మాయి నీకు తెలుసాబాబు" అని సుబ్బలక్షమ్యుగారు అనేసరికి 'అయ్యో నాకు తెలవని నారెవరండి. ఆయినా ఆవిడ మీ కూతురేకదండి. ఆ మాత్రం గుర్తుపట్టలేనా' అంటూ "యింతకీ ఎవరంటారు" అని ఆగేడు బుచ్చిబాబు. "నేనేవంటాను బాబు. ఆసలే ముసల్తాన్నీ ఎలా వెళ్ళాలా అనాలో చిస్తున్నాను. నువ్వే వెళ్ళి తీస్కొస్తానంటే అంతకంటేనా బాబు" అంది. ఇంక బుచ్చి బాబు పరిస్థితి ఎలా వుంటుందో మీరే ఆలోచించండి. సరిగ్గా అయిదింటికల్లా స్టేషన్కి చేరుకున్నాడు. ఇంకో రెండు నిమిషాల్లో రైలువస్తోంది అని ఎనౌన్స్ చెయ్యగానే బుచ్చిబాబు గుండె నెకనికి వెయ్యసార్లు కొట్టుకుంటోంది. ఇంతలో రైలు స్టాప్ ఫారంమీదాగింది. ఆ ట్నించి యిటు యిట్నించి అటు స్టాప్ ఫారం అంతా వెతికేడు. ఎక్కడా వసంత కన్పించలేదు. ఏ దోపనొచ్చి రాలేదేమో. రేపు రావచ్చు. రేపు మళ్ళీ వద్దంటే అనుకుంటూ ఇంటికొచ్చేడు. "ఏం బాబూ! ఇంతసేపయింది? స్టేషన్ కి వెళ్ళలేదా? మా వసంతని మా అన్నయ్యే తీసుకొచ్చాడు. అమ్మయ్యే వసంతా! ఇలారా!" అంటూ పిలిచేసరికి వన్నెం దేళ్ళు ఆ మ్యాయి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. "ఈ అమ్మయ్యే మా వసంత" అంది. "ఏంటి ఈ అమ్మయి మీ అమ్మయి వసంతా?" అని ఒక్కసారి లోపలికెళ్ళి "చూరి ఈ అమ్మయ్యేవరూ?" అంటూ ఫొటో వట్టుకొచ్చేడు. ఆ ఫొటో చూసి "ఆరే! ఈ ఫొటో నీదగ్గరకెలా

వచ్చింది? పోయిందనుకున్నా! ఈ ఫొటో నా వెళ్ళి చూపులకి తీయించుకుంది" అంటూ బోసినవ్వులమధ్య చెప్పింది మామ్యగారు.

"రావుగారు! ఎమ్మే పాసయ్యారు. ఐదేళ్లుగా ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నారు- హాయిగా వెళ్ళిచేసుకోకూడద్దండి ఈ స్వయంపాకాలూ అవీ కటిపెట్టి?"
"అప్పుడే తొందరేముందండి?"
"తొందరెందుకు లేదండీ! ఇప్పుడు మీ వయస్సు ఇరవై ఎనిమిదేళ్ళుకదా! మీరు వెంటనే రెండేళ్ళలోగా వెళ్ళిచేసుకుంటే మీ అరాంగితో రెండేళ్లుమాత్రమే ఆనందిస్తారు."

మయమైన జీవితం గడపినట్లువుతుంది తెలుసా?"
"ఎలాగో?"
"మీరు మీ ముప్పయ్యవ యేట వెళ్ళి చేసుకొని నలభైదాకా రసమయ జీవితం గడిపారనుకుందాం. నలభై దాటితర్వాత ఎవరిదైనా గాడిద బ్రతుకేగదా?"
"సరే చెప్పండి!"
"ముప్పయ్యనుండి నలభైకి వదేళ్ళు. ఆ వదేళ్ళలో మీకు పుట్టబోయే యిద్దరు నలుసులూ రెండేళ్ళు తినేస్తారు. మీ ఆఫీసు టూర్లకి, మీ ఆవిడ పుట్టింటి ప్రయాణాలకి ప్రతినెలా తీసుకొనే మూడు రోజుల కేజువల్ లీవుకి (మీ ఆవిడ తీసుకునే) అడపా దడపా వచ్చే అనారోగ్య లకి కలిపి మరో రెండేళ్ళు తీసేయండి. అంటే ఆ వదేళ్ళలో మీకోసం మిగిలేది ఆరేళ్ళు మాత్రమే."
"అయ్య బాబోయ్."
"ఇంకా వినండి! ప్రతి రోజు లో 8 గంటలు ఉద్యోగానికి మరో రెండు గంటలు ఆఫీసుకి రాడానికి పోడానికి, మరో

క్రిటక్
ఫ్యాబ్రిక్స్
ఇంటింటి
అవసరాలకు...
ఇంటిల్లపాది
ఆనందానికి...

క్రిటక్
దుప్పట్లు
క్రిటక్
తువ్వ్యాళ్ళు
క్రిటక్
ఫర్నిషింగ్స్

అందానికి...
ఆకర్షణకి...
మన్నికకు... సమ్మికకు
మేల్తేన రంగులకు
వాడయ్యి!

SweetEx
ఉత్పత్తిదారులు
ఓ.జి. టెక్నోటెక్స్
(ప్రై) లిమిటెడ్.
ఫోన్-636006

పేకముక్కలు రావడం నిజమైన అదృష్టం కాదు ఎప్పుడు బల్లదగ్గరనుండి లేచి యింటికి వెళ్ళాలో తెల్సినవాడు అదృష్టవంతుడు.

—జాన్ హే

* * *
ఒకమంచి ఉపాధ్యాయుడు వేయిమంది పూజారులకన్నా మిన్న.

—రాబర్ట్ జి. యింగర్వాల్

* * *
మతం లేకుండా నై స్సు కుంటిది - నై స్సు లేకుండా మతం గ్రుడ్డిది.

—బిన్ స్టయిన్

* * *
నేను ఏది వింటానో అది మరచిపోతాను. దేన్ని చూస్తానో దాన్ని నమ్ముతాను. ఏది చేస్తానో దాన్ని అర్థం చేసుకుంటాను.

—చైనా సామెత

* * *
దేనికైనా ఆశ్చర్యపోని మనిషి దేన్నీ అద్భుతంగా చేయలేడు.

—ఎడ్ నుండ్ హాట్టి

* * *
చరిత్రలో స్వర్ణయుగాలు రావట్టు. పోవట్టు. జీవితంలో స్వర్ణయుగం ఎప్పుడూ వుంటుంది యువతరంలో ప్రేమ వున్నంత కాలం జీవితం స్వర్ణమయమే.

—బిల్వర్

* * *
క్రమశిక్షణ అనేది బయటకు కనబడే లోపలి ప్రవర్తన.

—సామెత

నేకరణ :
—జి. సత్యనారాయణ

నిమ్మ తొనలు!

సూర్యుడి చుట్టూ సహస్రకీరణాల కాంతి వుంజాలు.

చంద్రుడి చుట్టూ అనేకానేక తారల సమూహాలు

నటుడి చుట్టూ నిత్యనూతన సితారల సందోహాలు.

—'మాధవీ సనారా'

అరుగంటలు నిద్రకి తీసేస్తే రోజులో రమారమి వదహారు గంటలు మీవి కానట్లే కదా?"

"అవునూ!"

"ఆ మిగిలిన ఆరేళ్ళలో మూడోవంతు మాత్రమే మీది. అంటే రమారమి రెండేళ్ళమాత్రమే మీరు అన్యోన్యంగా గడపడానికి. అర్థం చేసుకునేందుకూ.... ఆ డపా దడపా తగూలాడుకుందికీ. పూర్తిగా అవకాశం ఉండే టైము. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మీరు నిజంగా జీవించే జీవితం."

"కళ్లు తెరిపించారు గురూజీ! ఇవాళే మా నాన్నకి ఉత్తరం వ్రాసేస్తా. వెళ్ళి చూపులకు ఏర్పాట్లు చేయమని!"

["ఈ కథ వయసు ముదిరిన బ్రహ్మచారులకు కళ్లు తెరిపించడానికేగాని.... మెదడుకు మేత పెట్టే సమస్యకాదని విమర్శకులకి మనవి"]

వూరోసారి 'వాచ్' చూసుకున్నాడు రామారావు.

వర్షం వదిలేట్టులేదు. ఈ 'టైమ్'కి ఆది శేషయ్యగారింట్లో పిల్లలకు పాతాలు చెబుతూ వుండవలసింది. సగం దూర మొచ్చేసరికి వర్షం. ఈ టైమ్ ఇన్ స్టిట్యూట్ వసారాలో నిలబడ్డాడు. వర్షం మీద మహా మంటగా ఉంది రామారావుకి. 'మైండ్' తా పిచ్చి పిచ్చిగా తయారైంది. ఆకాశాన్ని నాలుగ్గా చించి మూలకు విసిరేయాలని పిస్తుండతనికి. మేఘాల్ని చిత్తు కాగితాల్ని నలిపినటు నలిపి డస్ట్ బిన్ లో తోసేయాలనిపిస్తుండతనికి. రామారావు చేసే 'సక్రియలిస్ట్' ఆలోచనల్లో 'రేషనలిటీ' ఉండాలన్న అవసరమే లేదు. అతని ఓపికను పరీక్షిస్తుందా అన్నటు వర్షం మరింతెక్కువైంది అతని 'అసహనం' అంతగానూ ఎక్కువౌతూ

అంతవేని మరొకథ

జలసూత్రం పద్యావతి

ఉంది. వర్షమూ, రామారావు కోవమూ ఒకదాంతో ఒకటి పోటీ పడుతున్నాయి

"ఆ ముసలిపీనుగ రెండు నిమిషాల్లే టైమా వచ్చుస్తాడు" అది శేషయ్యని మనసారా ముఖం వాచేలా చివ్లాల్లెయ్యాలని రామారావు చిరకాల వాంఛ.

రామారావు గ్రాడ్యుయేట్.

రామారావు నిరుద్యోగి.

రామారావు ట్యూషన్లు చెప్పుకుంటూ బతుకీడుస్తున్న ఇరవై మూడేళ్ళ ముసలి యువకుడు.

వాచ్ వైపు, ఆకాశంవైపు. మార్చి మార్చి చూస్తున్నాడు రామారావు.

"ఛీ! ఏం బతుకై పోయింది. ఈసారైనా బాగా చదవాలి. జనరల్ నాలెడ్జి పుస్తకాలు తిరగెయ్యాలి. రోజుకో 'ఎప్పే' రాయాలి. 'బ్యాంక్' వరీక్షలో తప్పక పానె కాలరెగరేసుకోవాలి."

ఉద్యోగమొచ్చిన తర్వాత తనేం చెయ్యాలో వూహిస్తున్నాడు రామారావు. 'రవిగాడిలా టేవరికార్డర్ కొనాలి. 'బీతో' వినో' మ్యూజిక్ నుంచి 'పాప్ సాంగ్స్' దాకా 'రికార్డ్' చెయ్యాలి. సబితముందు ఇంగ్లీష్ సాంగ్స్ పాడి ఆ కళ్ళలో మెరుపు చూడాలి. తాను చాలాచాలా యెదిగిపోవాలి. పెంగ్విన్ వాళ్ళేసిన సాహిత్య పుస్తకాలన్నీ కొనాలి. నె కాలజీ బాగా చదవాలి. 'ప్రాయిడ్', 'యాంగుల్ని తలోకి వదబోసుకోవాలి. తనకన్ని విషయాలు తెలియాలి. అందరూ తనను చూసి ఆశ్చర్యపడాలి....'

ఓ గంటసేపు రామారావు ఓ కల తర్వాత మరో కల కంటూనే కోపాన్ని తగ్గించుకున్నాడు. వర్షం తగ్గింది. ఆకాశం